

Malven Arnum
12 Mill Pond Road
Sudbury, MA 01776
Tel: 978-443-8453
e-mail: bergenser@aol.com

7. august 1998

Advokat Svein Åge Eilertsen
Nordahl Bruns gate 7
Postboks 344
5001 Bergen

RE: DERES BREV AV 14.07.98 ANGÅENDE GNR 152, BNR 29, "VIKABU", VED TURID
DAAE SOLTVEDT

- I. UTKAST TIL KONTRAKT FOR NY GANGSTIRETT TIL "VIKABU".
- II. OPPSIGELSE AV LEIEAVTALE FOR TOMTEN SOM "KRISTIANNAUSTET"
STÅR PÅ.
- III. VANNRETTER PÅ GNR 152, BNR 11.
- IV. PARKERINGSRETTER PÅ GNR 152, BNR 11.
- V. MIDLERTIDIG UTVIDELSE AV ØSTLIGE GRENSELINJE FOR "VIKABU".

I. UTKAST TIL KONTRAKT FOR NY ADGANGSTI TIL "VIKABU"

På vegne av mine søsken og meg (Arnum-fameliem) sender jeg en videre avklaring til utkast for ny gangstirett til "Vikabu" over hovedbruket (Gnr 152, Bnr 11).

1. Den nye gangstiretten blir mer gunstig og fordelaktig enn tidligere gangstirett per Kjøpekontrakt av 1966 (Tinglyst 19. september 1980).
2. Den nye gangstiretten blir ikke eksklusiv for "Vikabu". Siden den ligger helt på hovedbruket vil andre, helt eller delvis etter kontrakt, også få rett på samme gangsti (for eksempel Gnr 152, Bnr 31, see vedlagte kartskisse).
3. Skulle gangstien bli opparbeidet til en meters bredde, så må alle som har bruksrett av samme delta i kostnaden, opparbeidelsen og vedlikeholdet. Fremtidige brukere må da kjøpe seg en likedel i gangstien, fordi nye gangstiretter kommer ikke til å ligge vis-à-vis allerede opprettede gangstier. For tiden foreligger der ingen planer om utparsellering av nye hyttetomter på hovedbruket.
4. Opparbeiderne av gangstien må være merksomme på at der er et naturlig vannsig fra Tindemyren ned gjennom dalsøkket i nærheten av punkt "A" på tidligere tilsente kartskisse. Derfor må det lages til en avløpsgrøft, eventuallt rør under gangstien, med stor nok kapasitet til at demning ikke forårsakes.

5. På fremtidig sikt kan det også bli nødvendig å krysse gangstien med jordbruksmaskiner i nærheten av punkt "A". Gangstien må derfor her kunne tåle akseltrykk (for eksempel) av en middels stor traktor med høyvogn.

II. OPPSIGELSE AV LEIEAVTALE FOR TOMTEN SOM "Kristiannaustet" STÅR PÅ

Vi protesterer på det sterkeste mot bruk i Deres brev av "Naustrett" og "... at det til 'Kristiannaustet' alltid har fulgt en naustrett med tilsvarende adkomstrett og båtfesterett". **DER ER INGEN SOM HAR NAUSTRETT PÅ GNR 152, BNR 11.** Kjøpekontrakten av 1966, først tinglyst i 1980, gir "Vikabu" adkomst til sjøen kun ned "Monseskaret" til Snekkeviken ("Kristiannaustet" er i Olderviken), med ingen naust-, båtfeste- eller båtlende-retter. Kjøpekontrakten viser til mulighet at leie tomten som "Kristiannaustet" står på, med en ett års oppsigelsefrist for en eventuell avtale. Fristen var satt til ett år, slik at der ville bli rimelig tid til å planlegge riving og flytting av naustet etter oppsigelsen. Kjøpekontrakten gir ingen antydelse til begrunnelse for oppsigelsen.

Men likevel, så nevner vi her noen av de viktigste grunner for oppsigelsen:

1. Vi vil ivareta og opprettholde vår eiendomsrett til tomten som "Kristiannaustet" står på, og hele området i Olderviken som hører til Gnr 152, Bnr 11.
2. Vi må holde kontroll av tomten, båtfeste/båtlende for opprydding, reparasjon og vedlikehold. Dette arbeid har ikke vært foretatt de siste 50 år!
3. Vi må holde adkomsten frem til Hoplandskjæret og strandlinjen sør for tomten åpen. Vår far kjøpte Hoplandskjæret og strandlinjen fra et bruk på Hopland tidlig i tredveårene, og hadde fremtidsplaner for utbygning til bådhavn for småbåter.
4. Hovedbruket trenger naust, og beste plass for dette er arealet vis-à-vis tomten som "Kristiannaustet" står på.

Tillat oss her å fremme et historisk tilbakeblikk angående "Kristianhuset" og "Kristiannaustet", detaljer som kanskje Turid Daae Soltvedt ikke kjenner så godt til:

Etter Kristian Monsen Snekkevik's død i 1944 vendte husmansplassen tilbake til hovedbruket, som våres foreldre eide. Alle bygningene (hus, løe, uthus og naust) på plassen, men ikke grunnen som de stod på, tilhørte Kristian's arvinger.

Sommeren 1945 solgte Fru Julia Daae, Turid's mormor, løen til Ludvig Ludvigsen på Litlelindås, som skulle bruke den til naust. Vår mor prøvde på sitt beste å få kjøpe eller leie løen til bruk for den ventende større avlingen på hovedbruket, men til ingen nytte. Løen ble revet og flyttet på bare noen få dager. Grunnmuren står der enda!

Sommeren 1947, da vår far kom opp fra Amerika etter verdenskrigen, kom både Fru Julia Daae og Fru Solveig Nordø til vår far og spurte fint og pent om å få kjøpe en parsell rundt "Kristianhuset". Nausttomt ble ikke nevnt! Vår far gav et betemt "nei" svar, damene kunne bare rive hus, naust og uthus, og ryke og reise med alt langt bort fra Snekkeviken. Senere tok han seg litt betenkningstid, og først sommeren 1964, da jeg var en tur til Snekkeviken, hadde jeg fullmakt fra mine foreldre til å ta ut parseller til både Daae og Nordø.

Nordø-familien fikk da to parseller i bytte mot torvretter som to bruk på Litlelindås hadde i Tindemyren (Etterpå viste dette seg som en dårlig handel fra vår side, ettersom alle torvretter falt bort 2-3 år senere). En parsell blev også tatt ut rundt "Kristianhuset", slik at "det gamle huset kunne få stå i fred som et minne om dei gamle" etter vår far's ønske. Nausttomt, båtfeste og adkomst til sjøen var ikke nevnt.

En kjøpekontrakt vart så satt opp, med Georg og Julia Daae som kjøpere, fordi Nordø-familien var allerede kjøpere av to andre parseller.. Vår far visste godt at eierforholdet Daae/Nordø i "Kristianhuset" ikke var klare, men både Daae og Nordø lovet å ordne eierretten i mindelighet. Kjøpekontrakten inkluderte også adgangsrett til sjøen (Snekkeviken) gjennom "Monseskaret", og at tomten som "Kristiannaustet" stod på kunne leies for en årlig sum, med en oppsigelsefrist på ett år.

Skyldelingsforretning blev foretatt, og skjøte forberedet. I mellomtiden blev ikke eiendomsforholdet i "Kristianhuset" klarlagt, så vår far skrev ikke under på skjøte. Han tenkte en tid på å dra kjøpekontrakten tilbake, men døde kort tid deretter. Først nå blev vi underrettet at kjøpekontrakten blev "gjyldig" ved tinglysning, men vår mor ville ikke motta kjøpesummen. Fru Julia Daae satte da kjøpesummen på konto i en bank i Bergen.

Resten av "historien" kjenner Turid Daae Soltvedt godt til. I dag ser det ut for at eiendomsforholdet i "Kristianhuset" enda er uklare, og at det går mot en rettslig avgjørelse snarest. Arnum-familien er ikke intresert i hvem som eier "Kristianhuset" eller "Kristiannaustet". **Men vi er intresert i å vareta alle våres eiendomsretter som hører til Gnr 152, Bnr 11, og kommer til å forsvare samme til det ytterste. Vi påstår at der er ingen nausttomtrett på Gnr 152, Bnr 11 som følger med "Kristianhuset".**

III VANNRETTER PÅ GNR 152, BNR 11

Kjøpekontrakten av 1966 gav Gnr 152, Bnr 29, "Vikabu" vannrett i "Leirkjeldo". Denne brønnen blev tørrlagt under anleggelsen av RV 568. Alle som hadde vannrett i brønnen blev kompensert av Hordaland Vegkontor, uten at der oppstod protest eller krav fra oppsitterene om ny brønn. Vi derfor påstår at der er ingen lenger som har vannrett på Gnr 152, Bnr 11.

IV PARKERINGSRETTER PÅ GNR 152, BNR 11

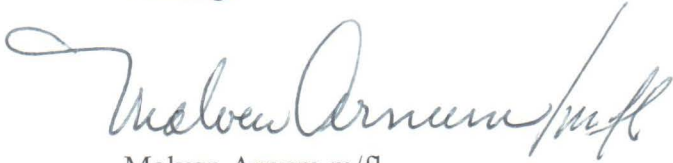
Parkering av automobiler og andre transportfartøyer på Gnr 152, Bnr 11 ved avkjørselen fra RV 568 i Snekkeviken, eller andre steder på hovebruket, er der ingen som har rett på.

V MIDLERTIDIG UTVIDELSE AV GRENSELINJE FOR "VIKABU"

I september 1997 spurte Turid Daae Soltvedt meg om det kunne være mulig å få en midlertidig utvidelse av østlige grenselinje for "Vikabu", slik at et eventuelt gjerde ikke ville komme så tett innpå "Kristianhuset". Denne forespørsel har vi nu vurdert, og konkluderer med at en slik midlertidig utvidelse ikke blir aktuell fordi vi er engstelige for fremtidige problemer og ulemper.

I mer enn 50 år har nu Arnum-fameliene holt vennskapelige forhold med både Daae- og Nordø-fameliene. Begge fameliene har brukt hele eller store deler av Snekkeviken som sitt eget, og boltret seg der etter behov og smak. Alt dette med vårt samtykke, og har tillatt det som "tålt" bruk.. Vi håper derfor at det forestående rettslige oppgjør mellom de to fameliene ikke fører til større problemer, og at Arnum-fameliene får beholde det samme gode naboforholdet som har eksistert de siste 50+ år.

Vennligst

A handwritten signature in cursive script, reading "Malven Arnum, m/fl". The signature is written in dark ink on a white background.

Malven Arnum, m/fl